

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 40/19
Luxembourg, 26. marec 2019

Sodbi v zadevah C-377/19, Španija/Parlament,
in C-621/16P, Komisija/Italija

V postopkih izbire osebja institucij Unije različno obravnavanje na podlagi jezika načeloma ni dovoljeno

Tako razlikovanje pa je dovoljeno, če izhaja iz dejanskih potreb službe, če je sorazmerno s temi potrebami in če temelji na jasnih, objektivnih in predvidljivih merilih

Španija je v zadevi C-377/16 Sodišču predlagala, naj razpis, ki ga je Evropski parlament leta 2016 objavil z namenom izdelave podatkovne zbirke kandidatov za opravljanje nalog voznika, zaradi diskriminacije na podlagi jezika razglasi za ničen. Prijavni obrazec je bil na voljo le v angleščini, francoščini in nemščini. Kandidati so morali poleg temeljitega znanja enega od 24 uradnih jezikov Unije kot „jezika 1“ izbirnega postopka imeti še zadovoljivo znanje angleščine, francoščine ali nemščine kot „jezika 2“. Parlament je to omejitev izbire „jezika 2“ utemeljil z „interesom službe, na podlagi katerega morajo biti novo zaposleni uslužbenci sposobni nemudoma začeti delo ter se pri vsakdanjem delu učinkovito sporazumevati“, in z dejstvom, da se ti trije jeziki v tej instituciji najpogosteje uporabljajo.

Komisija je v zadevi C-621/16P na Sodišče vložila pritožbo, s katero je predlagala razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije,¹ s katero je to sodišče na podlagi tožb, ki ju je vložila Italija, za nična razglasilo razpisa javnega natečaja Evropskega urada za izbor osebja (v nadaljevanju: EPSO)² zaradi nezakonitosti omejitve izbire „jezika 2“ natečaja na angleščino, francoščino in nemščino in zaradi omejitve izbire jezika sporazumevanja med kandidati in uradom EPSO na te tri jezike.

V današnjih sodbah je Sodišče v zadevi C-377/16 **za nična razglasilo razpis za prijavo interesa in podatkovno zbirko, ki je bila sestavljena na podlagi tega razpisa**, in v zadevi C-621/16P **zavrnilo pritožbo Komisije**.

Sodišče je opozorilo,³ da Kadrovski predpisi za uslužbence⁴ **prepovedujejo kakršno koli diskriminacijo, vključno z diskriminacijo na podlagi jezika**, pri čemer se različno obravnavanje na podlagi jezika lahko dovoli, le če je utemeljeno z legitimnim ciljem v splošnem interesu, kot je interes službe, ali z dejanskimi potrebami, povezanimi z nalogami, ki jih bodo opravljale osebe, ki bodo zaposlene. V zvezi s tem je Sodišče poudarilo, da imajo v okviru izbirnih postopkov institucije široko polje proste presoje pri presoji kvalifikacij in sposobnosti kandidatov, ki jih bodo upoštevale. Vendar pa morajo zagotoviti ne le to, da je vsako različno obravnavanje na podlagi jezika **primerno za zadovoljevanje interesov službe in sorazmerno glede na te interese**, ampak tako razlikovanje tudi utemeljiti z **jasnimi, objektivnimi in predvidljivimi merili**, ki kandidatom omogočajo, da se seznani z razlogi za to različno obravnavanje, sodiščem Unije pa, da nadzirajo zakonitost takega različnega obravnavanja.

¹ Sodba Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016 v zadevah [T-353/14 in T-17/15](#), Italija/Komisija.

² Razpisa javnega natečaja EPSO/AD/276/14 za sestavo rezervnega seznama upravnih uslužbencev (UL 2014, C 74 A, str. 4) in EPSO/AD/294/14 za sestavo rezervnega seznama upravnih uslužbencev na področju varstva podatkov pri Evropskem nadzorniku za varstvo podatkov (UL 2014, C 391 A, str. 1).

³ Sodba Sodišča z dne 27. novembra 2012 v zadevi [C-566/10 P](#), Italija/Komisija (glej sporočilo za medije št. [153/12](#)).

⁴ Uredba Sveta (EGS, Euratom, ESPJ) št. 259/68 z dne 29. februarja 1968 o določitvi Kadrovskih predpisov za uradnike in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti ter posebnih ukrepov, ki se začasno uporabljajo za uradnike Komisije (UL 1968, L 56, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU, Euratom) št. 1023/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 (UL 2013, L 287, str. 15).

Sodišče je v zvezi z zadevo C-377/16 ugotovilo, da so lahko kandidati, ker ni bilo nobene navedbe, da je mogoče **prijavni obrazec, ki je bil dostopen le v angleščini, francoščini in nemščini**, izpolniti v katerem koli uradnem jeziku Unije, razumno domnevali, da je treba ta obrazec izpolniti v enem od teh treh jezikov. Iz tega izhaja **različno obravnavanje na podlagi jezika, ki je načeloma prepovedano**. Parlament pa **ni dokazal, da obstaja legitimen cilj** v splošnem interesu, s katerim bi bilo mogoče utemeljiti to različno obravnavanje.

Sodišče je nato poudarilo, da je tudi **omejitev izbire „jezika 2“ na angleščino, francoščino in nemščino različno obravnavanje na podlagi jezika, ki je načeloma prepovedano. V razpisu, ki ga je objavil Parlament, pa ni nikjer navedena utemeljitev te omejitve** glede na dejanske jezikovne potrebe, ki se nanašajo na naloge, ki naj bi jih opravljali vozniki, ki bodo zaposleni. Sodišče je ugotovilo, da niti z okoliščino, da bodo morali vozniki svoje naloge opravljati v mestih, kjer se govori francosko ali nemško, niti z okoliščino, da osebe, ki jih bodo vozniki prevažali, najpogosteje uporabljajo angleščino, ni mogoče utemeljiti omejitve izbire „jezika 2“ zgolj na te tri jezike. Parlament namreč ni dokazal, zakaj naj bi bil vsak od teh jezikov posebej koristen za opravljanje zadevnih nalog in zakaj ne bi mogli biti izbrani drugi uradni jeziki, ki bi bili lahko primerni za opravljanje teh nalog. Poleg tega Parlament ni sprejel notranjih pravil v zvezi z uporabo jezikovne ureditve v tej instituciji, zato ni mogoče trditi, da so ti trije jeziki nujno najkoristnejši za vsa delovna mesta v tej instituciji.

Sodišče je v zvezi z zadevo C-621/16P najprej ugotovilo, da razpis natečaja določa pravni okvir za specifičen natečaj. **Tako ima vsak razpis natečaja samostojne zavezujoče pravne učinke, zaradi katerih je mogoče zoper njega vložiti samostojno pravno sredstvo.** Zato je Splošno sodišče pravilno presodilo, da sta tožbi, ki ju je vložila Italija, dopustni.

Sodišče je nato poudarilo, da je Splošno sodišče pravilno presodilo, da **usposobljenost, učinkovitost in neoporečnost kandidata niso odvisne od znanja jezika**, ki je le sredstvo, da se te lastnosti dokaže. Zato Splošno sodišče ni storilo napake s tem, da je menilo, da s ciljem zaposlitve uradnikov, ki imajo te lastnosti, ni mogoče utemeljiti različnega obravnavanja na podlagi jezika. Sodišče je poleg tega ugotovilo, da je Splošno sodišče pravilno preučilo vprašanje, ali so obstajale „konkretne navedbe“, na podlagi katerih bi bilo mogoče objektivno ugotoviti obstoj interesa službe, s katerim bi bilo mogoče upravičiti omejitev izbire „jezika 2“ natečaja. Sodišče je poleg tega poudarilo, da Splošno sodišče presoje urada EPSO ni nadomestilo s svojo presojo, temveč se je pravilno omejilo na preizkus utemeljenosti razlogov, ki jih je urad EPSO navedel za omejitev izbire „jezika 2“ natečaja.

Sodišče je nazadnje ugotovilo, da morajo biti razpisi natečajev sicer v celoti objavljeni v *Uradnem listu Evropske unije* v vseh uradnih jezikih Unije, **vendar urad EPSO nima obveznosti, da bi se v okviru natečaja s kandidatom sporazumeval v jeziku, ki ga ta svobodno izbere.** Vendar pa mora biti omejitev izbire jezikov sporazumevanja med kandidati in uradom EPSO na omejeno število uradnih jezikov, ki ga določi EPSO, utemeljena. V tej zadevi pa urad **EPSO ni navedel nobene take utemeljitve.**

OBVESTILO: Namen ničnostne tožbe je razveljavitev ali razglasitev ničnosti aktov institucij Unije, ki so v nasprotju s pravom Unije. Države članice, evropske institucije in posamezniki lahko pod nekaterimi pogoji pri Sodišču ali Splošnem sodišču vložijo ničnostno tožbo. Če je ta utemeljena, se akt razveljavi ali razglasi za ničen. Zadevna institucija mora zapolniti morebitno pravno praznino, ki nastane z razveljavitvijo ali razglasitvijo ničnosti akta.

OBVESTILO: Pri Sodišču je mogoče zoper sodbo ali sklep Splošnega sodišča vložiti pritožbo, omejeno na pravna vprašanja. Pritožba načeloma nima odločilnega učinka. Če je dopustna in utemeljena, Sodišče razveljavi odločitev Splošnega sodišča. Če stanje postopka to dovoljuje, lahko Sodišče samo dokončno odloči o zadevi. Sicer vrne zadevo v razsojanje Splošnemu sodišču, to pa je vezano na odločitev, ki jo je Sodišče sprejelo v okviru pritožbe.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

Celotni besedili sodb ([C-377/16](#) in [C-621/16 P](#)) sta objavljeni na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

www.curia.europa.eu